

Азбукѣ-тѣ.

Въ брой 17 на „Български-тѣ Книжици“ отъ минѣлъ тѣхъ годинѣ совѣтува ны Г. Кржстювичъ да увардимъ и задаржимъ въ азбука-та си 38 буквы, между които се намиратъ и: **І-Ѣ Ъ, ІѢ, Ѡ** и **У**; *потребни намъ, казва негова милость, или за да можимъ да изразимъ точно нѣкое тѣжко народно произношеніе, или да можимъ да пишемъ и произносямы правилно нѣкои чюжды слова, употребителны съ нашій языкъ.* — По наше мнѣніе тѣя букви не ни сѣ нуждни и безъ тѣхъ языкъ-тѣ ни е достаточенъ да изрази всичко, трѣба само при останали-тѣ 33 да прибавимъ и буквъ **Я**, която, види се по погрѣшность, е изхвърлена отъ азбукѣ-тѣ на Г. Кржстювича.

И тѣй добръ бы было сякамы ако азбука-та ни се состави отъ слѣдующы-тѣ 34 гражданскы буквы: **а, б, в, г, д, е, ж, з, и, і, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ъ, ы, њ, ѣ, ю, я, ѝ, ѣ.**

Букви-тѣ же **І-Ѣ, ІѢ, Ѡ** и **У** не ни сѣ нуждни защото:

1). **І-Ѣ** и **ІѢ** могатъ лесно да се замѣнятъ съ **е** и **я**; а за да увардимъ точно мѣгкое произношеніе на **е** поставено въ начало-то на едно слово, или на единъ слогъ, можимъ лесно да учредимъ едно правило, кое-то да казва че: „**е** поставено въ начало-то на едно слово, или на единъ слогъ, произнося се мѣгко като **й-е**“, сѣщо и **ІѢ** не е нужна въ начало-то на слова-та и на слога-тѣ доро и мамы **я**; коя-то на-пѣлно можи да ѣ замѣни. Тѣя двѣ букви слѣдовательно совѣмъ не ни сѣ нуждни и иѣмамы никоѣ етимологическѣ важнѣ причинѣ, коя-то да ны принуждава да ги приѣмемъ.

2). Подобно и букви-тѣ: **Ѡ** и **У** не ни сѣ нуждни и могатъ да се увардятъ и употреблявать само за черковны списанія, а не за гражданскы; при това произношеніе-то на **Ѡ** е довольно мѣчно и не ще е добръ сякамы да мчимъ малкы-тѣ Българскы дѣца да си чюпятъ языкъ-тѣ за да произнесѣтъ Гръцкое **Ѡ**; а ако речемъ че оно бѣва какъ да е да се произнося то по добръ е да употреблявамы и пишемъ **т**, а не **Ѡ**. — Тѣй и **Ѡ** и **У** не ни сѣ потребни доро и мамы **о** и **и, і, ы.**